

'In de wereld van social media moet alles snelsnel, alles is instant. Mensen raken steeds meer losgekoppeld van de natuur, zien niet meer dat dingen groeien. Het klinkt een beetje suffig, maar planten brengen je weer back to nature. Ze hebben tijd nodig om te groeien, plus zorg en aandacht.'

De 7 woonzonden van Judith de Graaff

Boos wordt ze over namaakdesign, jaloers is ze op mensen met een grote bank en gulzig verzamelt ze plantenstekjes, het liefst van cactussen. Blogster en winnaar van de vtwonon Bloggers Award Judith de Graaff biecht op.

TEKST MONIQUE VAN DER PAUW | STYLING & FOTOGRAFIE JUDITH DE GRAAFF

WAARVAN KENNEN WE JUDITH DE GRAAFF (36)?

BEROEP 'Celebrating interesting places, spaces and faces', dat is waar Judith voor staat met haar blog Joelix. En dat doet ze op zo'n inspirerende, kleurrijke en unieke manier, dat we haar dé winnaar vonden voor de Advanced Bloggers Award 2016. Met collega-blogger Igor sleepte ze al de Innovation Award in de wacht, voor hun 'planty community' van de Urban Jungle Bloggers. Bloggen doet Judith naast haar 'gewone' fulltime werk als freelance grafisch vormgever **TYPE HUIS** een voormalig kantoorgebouw van 550 m², gebouwd in 1961, net buiten Parijs **WOONT MET** Robert (49, researcher) en de poezen Otta, Dwjareb en Wally **FAVORIE TE PLEK** 'Onze bioscoop! Hier kijken we televisie in rode bioscoopstoelen. Er staan planten, het licht is er mooi en hij ligt op de eerste etage, achter een boom, je bent er een beetje afgeschermd.' • www.joelix.com, www.urbanjunglebloggers.com, pinterest.com/joelix/wishful-thinking

1 GULZIGHEID

'Ik ben opgegroeid in een huis vol planten; ze stonden in de vensterbank, op de grond, hingen in macramé hangers. En als tiener had ik een zaterdagbaantje in een tuincentrum, maar de liefde voor planten ontstond pas toen ik tijdens een vakantie de Jardin Exotique de Monaco bezocht, een botanische tuin met cactussen, vetplanten en palmbomen. Dat wil ik óók!, dacht ik. Van die vakantie heb ik mijn eerste stekjes meegenomen. Eén daarvan, een Opuntia, nu mijn favoriete cactussoort, beslaat inmiddels wel twee vierkante meter. Sindsdien neem ik van overal stekjes mee: winkels, restaurants, de berm; we hebben altijd een schepje en ziplock zakjes in de auto. Planten zijn mooi en brengen leven in huis, en leren je om geduldig te zijn. Die bewustwording, het herverbinden met de natuur is een achterliggende gedachte voor Urban Jungle Bloggers. Deze community voor plant lovers heb ik in 2013 opgericht samen met Igor Josifovic van Happy Interior Blog. Inmiddels leveren tweeduizend bloggers hun bijdragen en krijgen we er iedere dag ongeveer duizend Instagramvolgers bij. Mensen zien dit weleens als een trend, maar dat is het niet voor ons, het is een levensstijl. Méér groen in huis, we laten zien hoe je dat doet, hoe leuk het is en dat het voor iedereen is weggelegd, niemand heeft black thumbs!'

2 JALOEZIE

'Mensen die ieder seizoen hun hele interieur veranderen, daar kan ik echt jaloers op zijn. Andere meubels, nieuwe kleuren. Ik test graag verf en woon-accessoires voor mijn blog en verplaats mijn planten door het hele huis, maar veel verder kom ik niet. Ik heb er geen tijd voor, maar ik ben ook gewoon gehecht aan hoe het is. En gehecht aan onze spullen, waarvan we er veel al heel lang hebben. Heel jaloers ben ik ook op mensen met een grote bank. Die van ons was zo fijn en dus helemaal versleten, we zijn nu op zoek naar een nieuwe, liefst een van Muuto of Fest Amsterdam. Ik weet altijd goed wat ik wil, ik ga nooit zomaar ergens kijken. Robert en ik hebben niet helemaal dezelfde woonsmaak, maar we houden wel allebei van strakke meubels. Oude spullen hebben we niet, behalve wat industriële dingen die we hier aantreffen zoals een knalrode metalen kast met een brancard erin, laboratorium glaswerk en een oude rode nooddouchekop. We houden ook allebei van licht en kleur; Robert is meer van de primaire kleuren, voor mij mogen andere ook. Roze en groen, leuk!'

'We houden allebei erg van licht en kleur. We hebben een gele kamer en 'de bioscoop' is rood, maar dat is eigenlijk toeval: we vonden een gele lamp en rode bioscoopstoelen, en hebben daar spullen bij gekocht. Veel kleur in huis dus, maar onze slaapkamer is wit: niets dat afleidt, puur en rustig.'

3 LUST

'Dit kantoorpand telde en telt nog steeds zevenentwintig kamers. Die bewonen we overigens niet allemaal; we hebben een appartement gerealiseerd van zo'n honderdvijftig vierkante meter, de overige ruimtes hebben we ingericht als kantoor, atelier en opslag. Plafonds, muren, vloeren, elektra, water... alles is leeg getrokken, strakgetrokken, opnieuw opgebouwd en aangelegd. De badkamer was onze laatste grote verbouwingsklus. Jarenlang hebben we het gedaan met een provisorische badkamer gebouwd in de ruimtes van het voormalige heren- en damestoilet. Warm water hadden we wel, via een boiler, maar geen verwarming, die hadden we nergens, we hebben hier zeven koude winters doorgebracht. Douchen met bevroren douchegel, we weten er alles van. Daarom is het nu zo fijn om een echte badkamer te hebben, heerlijk warm en ruim. Nog steeds op dezelfde plek, maar anders ingedeeld, met een grote tweepersoons inloopdouche.'

'Ik douche nooit lang, tien minuten is al behoorlijk, maar kan er wel echt van genieten. Jezelf verzorgen, lekker ontspannen, het hoofd leeg; mijn beste ideeën komen onder de douche. Omdat we ook wel graag af en toe een bad nemen, ben ik gaan speuren naar een opblaasbad. En dat bestaat! Ik heb 'm getest voor mijn blog en het beviel heel goed, dus binnenkort blazen we hem maar eens op in onze nieuwe badkamer.'

4 LUIHEID

'Schoonmaken is niet echt mijn hobby. Zeker niet in zo'n groot huis. Maar we hebben heel lichte vloeren en drie poezen, én ik maak veel foto's in huis voor mijn blogs. Dus maak ik soms schoon in Photoshop, wel zo handig. Ik ben niet lui, maar kan wel heel goed niks doen. Gewoon een beetje aanrommelen, een beetje instagrammen, lekker relaxen in een stoel. Maar het komt weinig van niks doen, ik heb een druk leven en ben veel op reis voor mijn blog. In de vrije tijd die er is lees ik graag, of ga ik hardlopen, als gezond tegenwicht voor het vele binnen zijn. Ik ben heel graag met mijn planten bezig, word er rustig van en ontstress. En voel me trots als ze het goed doen. Voor alle potten en potjes struin ik de brocantes en vide greniers af. Daar ben ik ook wel héél gulzig in, daar kom ik dus graag voor uit mijn stoel!'

“Ik ben graag met mijn planten bezig, voel me trots als ze het goed doen”

'Toen we dit pand gingen bezichtigen, leek het of de werknemers net met pauze waren gegaan: overal lagen nog agenda's en papierwerk op de bureaus. Door al het glas en de monumentale trap in de entree had het gebouw echt uitstraling, en er was zo veel mooi lichtinval en ruimte.'

5 WOEDE

'Al die slechte spullen die er zijn, daar kan ik heel boos over worden. Slecht design, kopieën van design, spullen die je koopt om ze daarna weg te gooien, en al die winkels gevuld met plastic troep, ik kan er niet tegen. Ik ben geen echte design addict en koop niet alleen van bepaalde ontwerpers, ik houd gewoon van mooie, goede en goed gemaakte spullen. Maak iets nieuws!, denk ik als ik een Vitra kopie zie, en lift niet mee op het succes van een ontwerper. Robert en ik hebben een aantal designstukken gekocht toen we nog maar net samen waren, en die zijn nog steeds mooi. Een kast van Pastoe, een eettafel van Arco, prachtig bestek van Alessi. Het is wel even een investering, maar die is het waard, de ontwerpen zijn tijdloos en onverwoestbaar. Je kunt je huis ook veranderen op een budgetvriendelijke, duurzame manier, door meubels te verplaatsen, met vondsten van de rommelmarkt, een nieuwe kleur voor de wand. Bossen die verdwijnen, kinderarbeid, het is allemaal niet nodig, als we maar kiezen voor kwaliteit en afstappen van die wegwerpcultuur.'

'Ik kan best hebberig worden in een boekwinkel, maar dan koop ik toch ook maar één boek, geen tien. Vooral kinderboeken vind ik fijn, ik houd erg van mooie illustraties en deze boeken zijn ook meteen zó anders dat ze me inspireren.'

“Niks doen kan ik heel goed, gewoon een beetje aanrommelen, beetje instagrammen, lekker relaxen in een stoel”

6 HEBZUCHT

'Ik heb niet zoveel last van hebzucht, want ik heb ook niet veel behoefte aan spullen. Als klein meisje was dat al zo; waar mijn zusje haar zakgeld meteen uitgaf aan van alles en nog wat, spaarde ik het op, en niet eens met een bepaald doel. 'Koop het toch!', roept Robert weleens als ik iets moois zie, en als ik het dan doe, ben ik er ook echt heel blij mee. Maar ik ben gewoon slecht in dingen kopen, vind dat ik ze niet nodig heb. Bovendien geef ik mijn geld liever ergens anders aan uit, bijvoorbeeld aan reizen en bezoek aan onze familie in het buitenland. Natuurlijk houd ik wel van mooie dingen, die ik ook best zou willen hebben. Daarvan pin ik dan foto's op een speciaal board op Pinterest: Wishful thinking, a virtual wishlist with beautiful products that I love, but not particularly need. Daar kijk ik dan geregeld naar en geniet zo van hun schoonheid. Dat is voor mij genoeg.'

'Dit pand is ruim vijfhonderd vierkante meter groot. Het is weleens gebeurd dat er klusmannen kwamen kijken, maar dat ze omdraaiden zodra ze het enorme gebouw zagen. Geen beginnen aan, vonden ze. Uiteindelijk hebben we vrijwel alle klussen zelf gedaan, project voor project, met hulp van lieve familie en vrienden.'

7 IJDELHEID

'Hierbij denk ik aan het feit dat ons huis zo uniek is. Een industrieel kantoorpand in Corbusier-stijl, modern en open, een ontwerp van de Franse architect Claude André. Robert en ik woonden al in dit dorp toen we het, in 2004, tijdens een zondagswandeling ontdekten. Het lag er verlaten en verwilderd bij, aan de rand van een bedrijventerrein. Wow, dachten we, zoveel glas, wat mooi! Het pand bleek tot 2001 in gebruik te zijn geweest; behalve kantoorruimtes waren er ook een kantine en laboratorium. De directeurskamer, waar we nog het knopje vonden waarmee de directeur kon meeluisteren met besprekingen in de vergaderkamer, is nu onze 'bioscoop': hier kijken we films en series vanuit bioscoopstoelen en eten we iedere dag samen. Het is een fijn huis, en dat vlakbij Parijs. Daar kom ik niet iedere week, maar wel geregeld, voor mijn werk en privé. Het liefst wandel ik er gewoon lekker rond, er zijn altijd weer nieuwe winkels, restaurants en cafés te ontdekken. Als ik afspreek met vrienden is dat ook nooit op een vaste plek, we proberen altijd iets nieuws uit. Het voelt echt als een luxe om zo dicht bij al die hippe Parijse hotspots te wonen.'

'De laatste keer dat ik al onze planten heb geteld waren het er honderdvijftig. Veel staan er in de originele overdekte binnentuin van het pand, met een heuse vijver die we vonden onder een laag grind. Maar de meeste planten en stekjes belanden her en der in huis.'